

shnes at være nogen Uoverensstemmelse imellem, hvad § 2 og hvad § 3 bestemmer med Hensyn til Udredelsen af Udgifterne derved. § 2 bestemmer nemlig tydelig nok, at Hjemsendelsesudgifterne blive at afholde af Forsørgelsescommunen, hvorimod det andet Stykke af § 3 siger, at Hjemsendelsesudgiften for disse Personer fra Tvangsarbejdsanstalter bliver at udrede af den Commune, hvortil Hjemsendelsen skal skee. Det kunde være noget tvivlsomt, om dette Udtryk „den Commune, hvortil Hjemsendelse skal skee“ falder sammen med det Udtryk, som er brugt i § 2: „Forsørgelsescommunen“, men det forekommer mig, at Udtrykkene nødvendigvis bør falde sammen, idet der dog ikke er nogen Grund til at opstille nogen anden Regel for Udredelsen af Hjemsendelsesudgifterne for de Væsgængere, der have været straffede med Tvangsarbejde, end for de Væsgængere, der have været straffede med Bånd og Brød.

Den ærede Rigsdagsmand for Bornholm (Sonne) har vistnok fuldstændig Ret i, at det nye Lovudkastis Bestemmelser trænge til et Supplement for Bornholms Bedkommende; han har vistnok fuldstændig Ret i, at nogle af de Bestemmelser, som ere foreslaaede i Lovudkastet, ikke kunne finde Anvendelse paa Bornholm, men at der maa vælges en anden Redaction, en anden Udtryksmaade, naar Bornholm overhovedet skal trækkes med ind under Lovens Omraade, hvilket dog vistnok vil være det Rette. Det er saaledes vienshylligt, at naar der i § 2, tredje Stykke, er foreslaaet, at Tærepengene skulle udredes for Landets Bedkommende af Amtsrepartitionensfonden og for Kjøbstadens Bedkommende af Kæmnerkassen, vilde dette, naar det blev staaende uforandret, medføre en Prægravation for Bornholms Kjøbstæder, som ikke alene kom til at betale af deres Kæmnerkasser for Kjøbstædernes eget Bedkommende, men ved Siden deraf kom til at betale et lille Extrabidrag gennem Amtsrepartitionensfonden. Det er selvfølgelig særdeles smaa Beløb; der er Tale om, men jeg troer dog ikke, man kan Andet end erkjende, at det er mindre correct, at der ikke i Lovudkastet findes en udtrykkelig Bemærkning om Forholdet paa Bornholm. Det Samme gjælder

med Hensyn til det fjerde Stykke i § 2; der maatte Bornholm nævnes som Undtagelse fra Slutningsbestemmelsen, ligesom Kjøbenhavn er nævnt der. Jeg troer heller ikke, at man ret vel kan Andet end anerkjende det for consequent, naar den ærede Rigsdagsmand fra Bornholm har forlangt, at visse Udgifter skulle betragtes som fælles for By og Land, naar Lovudkastet dog har erkjendt, at andre Udgifter af samme Natur bør betragtes paa den Maade; jeg skalde imidlertid dog formene, at det vel kunde forsvares at bibeholde det nye Lovudkastis Bestemmelser, naar man seer hen til det særdeles ringe Beløb, som fastsættes. Der vilde være Tale om at fordele over Kjøbstæderne og Landet i Fællesskab, istedetfor som nu alene over Landet, det særdeles ringe Beløb paa den ene Side og paa den anden Side den Uleilighed, som det giver at foretage en saadan Afregning mellem Kjøbstæderne og Landet. Det er jo fremhævet af Ordføreren for Udvalget og, saavidt jeg mindes, ogsaa i selve Betænkningen, at, naar det er foreslaaet, at Udgifterne ved Hjemsendelse til Steder, hvorfra ingen Refusion kan faaes, skal bæres af Amtsrepartitionensfonden og Kjøbstæderne i Forening og fordeles efter deres Følletal, saa er det, forbi denne Udgift ofte, om ikke altid, ingenlunde er ubetydelig. Dette gjælder derimod langt fra om de Udgifter, som ere omtalte i tredje Stykke af § 2, nemlig Tærepenge. — Hvad endelig angaaer, at Udgiften ved Hjemsendelsen af egentlige Fattige, forsaavidt denne Hjemsendelse skeer udenamts fra og skeer til en Kjøbstad, ikke skulle bæres af Kjøbstaden alene, men af Kjøbstaden i Forening med Landcommunerne, saa troer jeg ikke at feile, naar jeg antager, at Udvalgets Motiv til at foreslaae, at der ikke skal finde en saadan Fordeling Sted i dette Tilfælde, er det, at man antager, at Kjøbstadcommunerne i Reglen vilde være stærke nok til, at ikke en saadan Udgift vil falde overbeholdende paa dem. Der som en saadan Udgift til Hjemsendelse af Fattige fra andre Amter hørte til en Communes ordinaire, regulære Udgifter, som faldt paa en Commune det ene Aar efter det andet med en vis Gjennemsnitssum, saa var der i mine Tanker overhovedet slet ikke Anledning til at